

Táboření Ligy lesní moudrosti

Letošní táboření Ligy lesní moudrosti bylo, pokud dobře počítám, již třinácté v řadě, které se konalo v údolí Kosího potoka nedaleko Plané u Mariánských lázní. Tábor trval od 18. července do 2. srpna.

Jelikož se jedná o táboření převážně v týpí (ale ani letos nechyběly wigwamy, šeltry a zubříky), první dva dny byly věnované stavbě a poslední bourání. Cílem tábořících je přitom uvést louky po táboření do stejného stavu, v jakém byly před tábořením, aby po několika dnech a týdnech, až se vyšlapané pěšinky v trávě opět zazelenají, nebylo poznat, že tu kdy kdo tábořil.

Počasí bylo převážně slunečné, a ačkoliv panovaly vysoké teploty, bouřka nás zastihla pouze dvakrát. Duch táboření, stejně jako v minulých letech, byl prochnut snahou o stylovost, přátelským vycházením a příjemnou atmosférou. Mottem letošního ligového táboření byl citát Ernesta Thompsona Setona: „Protože jsem poznal trýzeň žízň, chtěl bych vyhloubit studnu, z které by mohli pít i jiní.“ Bylo zvoleno také proto, že se táboření účastnili ve větším počtu i noví zájemci o woodcraft.

Kdo chtěl, mohl přispět svými body do programu. Díky mnoha lidem byla tato nabídka pestrá, obsahovala aktivity tradiční (např. lukostřelecká soutěž Tawiskara, turnaj v Ringu, vodní golf, soutěž v rozdělování ohně pomocí tření dřev...) i nové (např. soutěž o nejlepší džem z místních i nemístních surovin, boj u kůlu Muh Mohwa, ukázka znakové řeči...). Nechyběly rukodělné aktivity, např. výroba vrbových nákrčníků, lapačů snů nebo třeba vyřezávání dřevěných lžiček z lipového dřeva. Ani o kulturní vyžití nebyla nouze: divadelní představení či taneční powwow zpříjemnilo několik večerů. Za zmínku jistě stojí i opravdová oficiální svatba. Novomanželé Martina a Lukáš Schor-

ní si řekli své ano před zraky ostatních tábořících hned ze začátku táboření na louce nad údolím, s romantickým výhledem na tábořiště.

Ligová táboření jsou známá tím, že se tam sejde spousta lidí různých věkových kategorií od malých dětí, které neumí říct ještě „máma“ natož pak „woodcraft“, až po zasloužilé woodcraftery, takže si v programu každý přišel na své.

Čtrnáct dní je dlouhá doba a jmenovat

všechno, co jste mohli zažít nebo se dozvědět, by bylo na dlouhé rozepisování. Pokud byste ale takové táboření chtěli zažít na vlastní kůži, vězte, že již teď se pozvolna začíná připravovat to další.

O termínu se rozhodne na podzimním Sněmu zástupců, ale informace se jistě včas dozvíte na našem webu:

www.ligalesnimoudrosti.cz

A co napsat závěrem?

Asi hlavně to, že velké wašte (pochvala) patří letošnímu táborovému náčelníkovi Martinu Čapkovi – *Indimu* a celému jeho týmu za perfektní organizaci, Aleši Sedláčkovi – *Tokaheyovi* za starání se o louky a jejich připravenost pro takovéto táboření... a vlastně všem, kteří přidali ruku k dílu a díky kterým mohlo být letošní táboření takové, jaké bylo, báječné...

Jitka Koutenská – Woapewin,

Liga lesní moudrosti

